



Al-Hakawati

الحكواتي

التبیس الماکر
DEN LISTIGA
GETEN



ÅTERBERÄTTAD AV: MATS REHNMAN

Hegas



Al Hakawati

الحكواتي

DEN LISTIGA GETEN

النَّيْسُ الْمَاكِرُ

Syrisk folksaga

قصص شعبية سورية

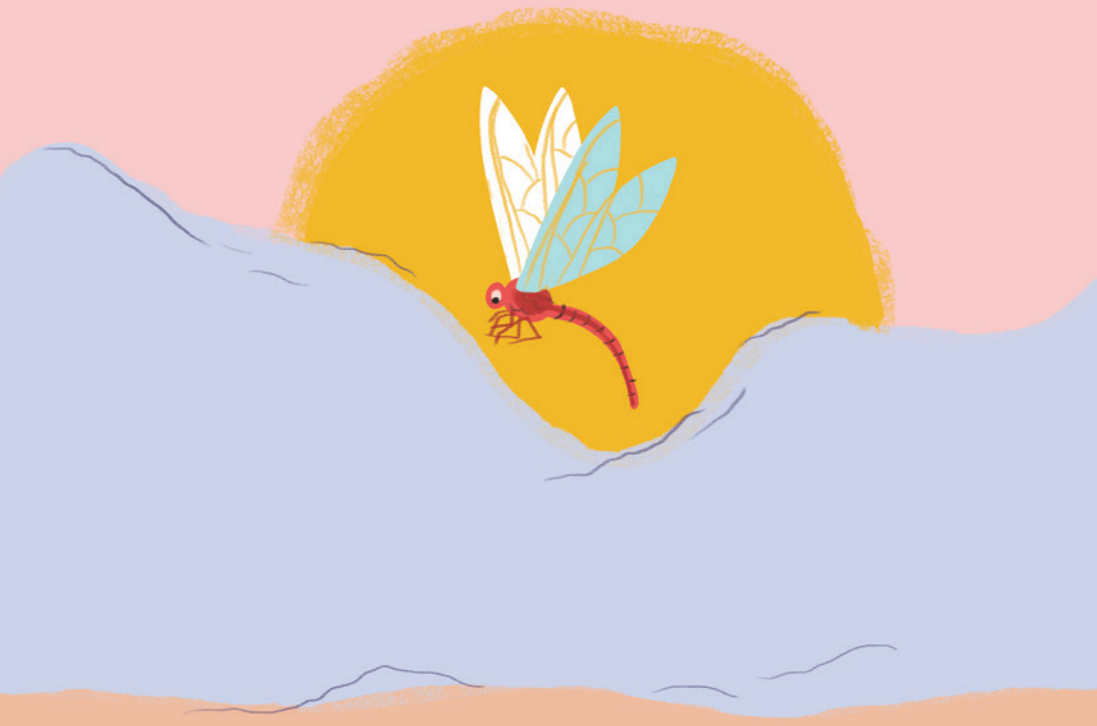
Återberättad av: Mats Rehnman



Hegas

En saga, en saga, här kommer den! Den har horn
på huvudet och en päls som glänser svart. Det gör
den för den handlar om en getabock.





كان يا مكان في قديم الزمان وسالف العصر والأوان حتى كان.
سنروي حكاية التيس (ذكر الماعز) ذو القرون والشعر الأسود
اللامع.

Han bodde i en liten by. Varje dag gick han till ängen för att beta med de andra getterna. Men den här morgonen stod han mitt i flocken utan att äta. Han tittade på de andra getterna som tuggade på gula strån. Det var torka i dalen och alla var hungriga.

كَانَ يَعِيشُ فِي قَرْيَةٍ صَغِيرَةٍ وَكَانَ يَذْهَبُ إِلَى الْمَرْجِ كُلِّ يَوْمٍ لِيَرعى
مَعَ رِفَاقِهِ الْآخَرِينَ وَلَكِنَّهُ هَذَا الصَّبَاحِ وَقَفَ وَسَطَ الْقَطِيعِ دُونَ
أَنْ يَأْكُلَ، وَنَظَرَ إِلَى رِفَاقِهِ الْآخَرِينَ وَهُمْ يَلْتَهُمُونَ الْقَشَّ الْأَصْفَرَ
بَنَهُمْ كَبِيرًا. كَانَ الْقَشُّ يَابَسًا مَتَنَاثِرًا فِي الْوَادِي وَكَانَ الْجَمِيعُ
جِياعًا.





Efter en stund sa bocken:

– Här blir man inte mätt! Följ med mig till bergen istället. Där växer gräset grönt och friskt!

Då stirrade getterna på honom med stora ögon. De sa att det var farligt.

– I bergen finns lejon och hyenor, sa de. De skulle äta upp oss om vi gick dit.

Bocken fnyste åt dem. Han var då inte rädd för några vilda djur. Han var ju störst av alla här. Och horn hade han på huvudet dessutom! Därför lämnade han byn och gick ensam mot bergen.



وبعدَ وقتٍ قصيرٍ قالَ التَّيسُ:

– لا يُمكنُ لأحدٍ أنْ يَشَبَعَ هنا، هيَّا اتَّبِعوني إلى الجَبَلِ فَهناكَ
يَنمو العُشبُ الأَخضرُ الطَّازِجُ. حدِّقِ القطيعُ به بعيونٍ جاحِظَةٍ
قائلينَ إنَّ هذا أمرٌ خطيرٌ.


– في الجبلِ يُوجدُ أسدٌ وضباعٌ، قالتِ الماعزُ. فإذا ذهبنا
فسنصبحُ وجبةً دسمةً لهم.

سَخَرَ التَّيسُ منهم، وقالَ إنَّه لا يخافُ من بضعةٍ حيواناتٍ بريةٍ
متوحشةٍ، وقد كانَ هوَ الأضخَمُ بينهم، كما أنَّ لديه قرونٌ في
رأسه. لذا غادرَ القريةَ وتوجَّهَ وحيداً إلى الجبلِ.





Det tog en bra stund att klättra uppför branterna. Men överallt rann bäckar med friskt vatten. Han drack och fortsatte klättra. Till slut kom han till en äng högt uppe. Gräset var grönt och tjockt. Åh, vad han betade och mumsade! Det var en fest!



لم يستغرق سوى وقتٍ قصيرٍ ليَتَسَلَّقَ المرتفعاتَ نحو الأعلى.
وخلال تسلُّقه وجدَ جداولَ الماءِ العذبةِ فَشَرِبَ منها ثمَّ تَابَعَ
التَّسَلَّقَ. وفي النهايةِ وصلَ إلى مرجٍ عالٍ حيثُ كان العشبُ
الأخضرُ الكثيفُ فبدأ بالتَّهامِ العشبِ بنهمٍ وصوتٍ عالٍ. كانت
هذه وليمةً!